

Dzieci W.[wyznania] *M.*[mojżeszowego], W. 1916. – *Wy-
stawa wiosenna artystów warsz.*, TZSP, W. 1918. – Pła-
żewska. – Wiercińska, TZSP, Kat.

*M. Jarzewicz
uzup. U.M.*

Simon patrz też **Szymon**.

Simon (Szymon), malarz krak., wymieniony
w aktach w 1449.

Rastawiecki, *Sl. mal.*, t. 3, s. 421. – Grabowski A.,
Skarbniczka naszej archeologii, Lipsk 1854, s. 175.

M. Łodyńska-Kosińska

Simon (Szymon), skryptor, może również
iluminator; zakonnik, pierwszy profes i przeor
w klasztorze Kanoników Regularnych Laterań-
skich przy kośc. Bożego Ciała w Kazimierzu pod
Krakowem, zm. 1452 (wg Ananiasza Zajączkow-
skiego) tamże.

W kronice klasztornej, spisanej w 1694 przez
Stefana Ranothowicza (Ranatowicza), znajduje się
notka o dokonanych 27 XI 1422 pochówku S. jako
przeora klasztoru: „Simon, prior et presbyter, pri-
mus huius domus professor, in scribendis libris
in pergamenno ad cantum choralem servientibus,
indefatigabilis; sepultus ante maius altare Anno
Domini 1422 die 27 Novembri” (rkps BJ 3742,
k. 6). W źródłach zakonnych jednakże S. wzmian-
kowany jest jako uczestnik kapituły klasztornej
w 1428, a jako przeor jeszcze w 1446. Zapis
w kronice Ranothowicza, który błędnie odczytał
datę śmierci S. z wcześniejszych dokumentów
pisanych gotykiem (wg Łatak często popełniał
podobne pomyłki), dał podstawę do podtrzymywa-
nych do dziś przypuszczeń, że S. jako kopista lub
autor ksiąg znajdujących się w klasztornej biblio-
tece podejmował się najprawdopodobniej również
ich dekoracji malarskiej.

Z tą działalnością S. łączonych jest obecnie
6 antyfonarzy z 1. poł. XV w., zdobionych mi-
niaturami oraz dekoracjami na bordiurach, wy-
kazującymi wyraźny wpływ sztuki śląskiej oraz
czeskiego malarstwa sztalugowego z kręgu roud-
nickiego z przełomu XIV i XV w.; brak jednak
bezsprzecznych dowodów, iż wspomniane anty-
fonarze są jego dziełem. Miniatury w antyfonta-

rzach nie łączą się ściśle z tekstem, a dekoracja
bordiur jest dość uboga, co pozwala sądzić, że
S. – jeśli przyjąć jego autorstwo tych prac – nie
był wykształconym malarzem.

Pieńkowska H., *Średniowieczna pracownia minia-
torska w Krakowie*, RK, XXXII, 1950, s. 46, 57, 58. – Za-
jączkowski A., *Studia orientalistyczne z dziejów języka
pol.*, Prace Wrocławskiego Tow. Naukowego, seria A,
1953 nr 49, s. 52. – Matusik L., *Niektóre aspekty dzie-
jów klasztoru Kanoników Regularnych w Kłodzku a za-
gadnienie „Psalterza Floriańskiego”*, Sobótka, 1965 t. 20,
z. 3, s. 296. – Domasłowski J., Karłowska-Kamzowa A.,
Kornecki M., Małkiewiczówna H., *Gotyckie malarstwo
ścienne w Polsce*, P. 1984, s. 33. – Pietrzekiewicz I., *Bi-
blioteka kanoników regularnych w Krakowie w XV i XVI
w.*, Kr. 2003 (jako Szymon).

Arch. Prowincji Kanoników Regularnych Laterań-
skich przy Kośc. Bożego Ciała Kraków, Łatak K., *Pre-
pozytura Bożego Ciała kanoników regularnych laterań-
skich na Kazimierzu pod Krakowem do końca XVI w.*,
W. 1998, mpis, s. 161.

M. Myśliński

Simon (Szymon), malarz, 28 III 1535 przyjął
prawo miejskie we Lwowie za poręczeniem Bar-
tłomieja Łankorskiego i stolarza Błażeja. Ojciec
Lucasa (Łukasza), malarza ur. we Lwowie, który
29 VII 1536 przyjął tamże prawo miejskie.

Możliwe, że to S. („Simon pictor”) 15 VIII 1543
został wymieniony w aktach jako jeden z poręczy-
cieli towarzyszy sztuki rymarskiej („socius artis
corrigare”) z Rzeszowa.

Łoziński W., [komunikat o malarzach lw. 1404-1630],
SKHS, IV, 1891, s. LIX (S. wymieniony jako ojciec Lu-
casa). – *Album Civium Leopoliensium. Rejestry przyjęć
do prawa miejskiego we Lwowie 1388-1783*, wyd. Jane-
czek A., t. 1-2, P.-W. 2005, poz. 1858, 1908, 2077.

A.B.

Simon (Szymon), malarz krak. Wzmiankowa-
ny w aktach wielkorządowych Jana Bonera jako
„Simon pictor”, który po 27 III 1558 roku otrzy-
mał 25 grzywien za nieokreślone bliżej prace ma-
larskie: „item Simoni pictori a pictura caminatae
et palatii in domo ante eclessiam serenissimarum
reginularum datum mrc. 25”.